

4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest ponadto sprzeczna z ogólnie przyjętymi zasadami prawnymi wynikającymi z prawa Unii Europejskiej oraz z zasadą wedle której nikt nie może powoływać się na własne uchynienie aby czerpać z niego korzyść lub zalegalizować niesłuszne lub bezprawne zachowanie.

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2013 r. — Nikolaou przeciwko Komisji i Europejskiemu Bankowi Centralnemu

(Sprawa T-331/13)

(2013/C 252/58)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Marinos Nikolaou (Nikozja, Cypr) (przedstawiciele: adwokaci E. Efstathiou, K. Efstathiou i K. Liasidou),

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny i Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Eurogrupy z dnia 25 marca 2013, która stała się ostateczna na podstawie decyzji prezesa banku centralnego Cypru jako przedstawiciela europejskiego systemu banków centralnych Europejskiego Banku Centralnego z dnia 29 marca 2013 r. KDP (kanonistiki diokitiki praxi, akt wykonawczy) 104/2013, w której postanowiono o „sprzedaży określonych produktów” Cyprus Popular Bank Public Co Ltd i która stanowi w istocie wspólną decyzję Europejskiego Banku Centralnego i Komisji Europejskiej;
- tytułem ewentualnym, stwierdzenie że wspomniana wyżej decyzja stanowi w istocie decyzję Europejskiego Banku Centralnego lub decyzję wydaną wspólnie z Komisją Europejską niezależnie od jej formy;
- obciążenie Europejskiego Banku Centralnego lub Komisji Europejskiej kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja jest nieważna, ponieważ wykracza poza uprawnienia przyznane przez Traktat o Unii Europejskiej Europejskiemu Bankowi Centralnemu oraz Komisji Europejskiej w związku z czym te dwa organy wydały ją z przekroczeniem swych uprawnień.

2) Zarzut drugi dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja narusza prawo własności zagwarantowane w art. 1 protokołu 1 europejskiej Konwencji praw człowieka i przez art. 14 europejskiej Konwencji praw człowieka potwierdzone przez Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej.

3) Zarzut trzeci dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja jest oczywiście bezzasadna i pozbawiona podstawy prawnej oraz sprzeczna z zasadą proporcjonalności.

4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest ponadto sprzeczna z ogólnie przyjętymi zasadami prawnymi wynikającymi z prawa Unii Europejskiej oraz z zasadą wedle której nikt nie może powoływać się na własne uchynienie aby czerpać z niego korzyść lub zalegalizować niesłuszne lub bezprawne zachowanie.

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2013 r. — Christodoulou i Stavrinou przeciwko Komisji i Europejskiemu Bankowi Centralnemu

(Sprawa T-332/13)

(2013/C 252/59)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Chrysanthi Christodoulou (Pafos, Cypr) i Maria Stavrinou (Larnaka, Cypr) (przedstawiciele: adwokaci E. Efstathiou, K. Efstathiou i K. Liasidou),

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny i Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Eurogrupy z dnia 25 marca 2013, która stała się ostateczna na podstawie decyzji prezesa banku centralnego Cypru jako przedstawiciela europejskiego systemu banków centralnych Europejskiego Banku Centralnego z dnia 29 marca 2013 r. KDP (kanonistiki diokitiki praxi, akt wykonawczy) 104/2013, w której postanowiono o „sprzedaży określonych produktów” Cyprus Popular Bank Public Co Ltd i która stanowi w istocie wspólną decyzję Europejskiego Banku Centralnego i Komisji Europejskiej;
- tytułem ewentualnym, stwierdzenie że wspomniana wyżej decyzja stanowi w istocie decyzję Europejskiego Banku Centralnego lub decyzję wydaną wspólnie z Komisją Europejską niezależnie od jej formy;
- obciążenie Europejskiego Banku Centralnego lub Komisji Europejskiej kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja jest nieważna, ponieważ wykracza poza uprawnienia przyznane przez Traktat o Unii Europejskiej Europejskiemu Bankowi Centralnemu oraz Komisji Europejskiej w związku z czym te dwa organy wydały ją z przekroczeniem swych uprawnień.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja narusza prawo własności zagwarantowane w art. 1 protokołu 1 europejskiej Konwencji praw człowieka i przez art. 14 europejskiej Konwencji praw człowieka potwierdzone przez Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja jest oczywiście bezzasadna i pozbawiona podstawy prawnej oraz sprzeczna z zasadą proporcjonalności.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest ponadto sprzeczna z ogólnie przyjętymi zasadami prawnymi wynikającymi z prawa Unii Europejskiej oraz z zasadą wedle której nikt nie może powoływać się na własne uchybienie aby czerpać z niego korzyść lub zalegalizować niesłuszne lub bezprawne zachowanie.

Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2013 r. — Westermann Lernspielverlag przeciwko OHIM — Diset (bambinoLÜK)

(Sprawa T-333/13)

(2013/C 252/60)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Westermann Lernspielverlag GmbH (Brunszwik, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Nordemann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Diset, SA (Barcelona, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 3 kwietnia 2013 r., sprawa R 1323/2012-2, dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu nr B 1 724 593 (zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego 009080359) pomiędzy DISET, S.A. a Westermann Lernspielverlag GmbH;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „bambinoLÜK” dla towarów z klas 9, 16 i 28 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 080 359

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Diset, SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny wspólnotowy znak towarowy „BAMBINO” dla towarów z klas 16, 28 i 41

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uwzględnienie odwołania i dopuszczenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego dla niektórych towarów z klasy 9

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2013 r. — Borghezio przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-336/13)

(2013/C 252/61)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mario Borghezio (Turyn, Włochy) (przedstawiciel: adwokat L. Laquay)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Uznanie żądania za dopuszczalne i zasadne oraz w konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego wydanej w formie oświadczenia Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego na posiedzeniu plenarnym w dniu 10 czerwca 2013 r., na podstawie której skarżący od dnia 3 czerwca 2013 r. sprawuje mandat jako poseł „niezrzeszony” i tym samym jest od tego dnia wykluczony z grupy politycznej „Europa Wolności i Demokracji”
- Ustalenie kosztów według norm przepisanych

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi — poza wskazaniem, że decyzja o sprawowaniu przezeń mandatu jako poseł niezrzeszony wywołuje skutki prawne, ponieważ pozbawia ją możliwości wykonywania mandatu posła na takich samych